

lig Jernbanebro foran Havnen, men vilde finde sig i en fast Bro samme Steds, og overlade det til de Skibe, der vilde ind i Havnen, at indrette deres Master til at kunne nedlægges. Jeg fatter ikke, hvorledes den Havn, paa hvis bedre Tilgængeliggjørelse for ikke saa mange Aar siden Pengefunner ere bleve anvendte, den Havn, ved hvis Skibsbro de til den knyttede næringsdrivende Borgere ho, af selve Byens Lalsmænd i Kommissionen kan tiltænkes den Medfart at skulle spærres for ethvert Fartøi med opstaaende Mast. Jeg — hvis Mening som Kommissionsmedlem det høie Ministerium jo ogsaa har afkrævet — maa paa det mest Afgjorte fraraade, at Indvrigsministeriet giver sit Samtykke til, at den Sammes Dvertilsyn underlagte Ribe Havn bliver affpærret paa en saadan Maade. Og for Jernbanefærdselens Sikkerheds Skyld — bortset fra Anlægsomkostningerne — maa jeg bestemt fraraade, at Banetrafikken føres over en bevægelig Bro i Hovedsporet, hvor en Saadan, som her er Tilfældet, kan undgaaes ved at vælge en Banelinie ovenfor Havnen, det vil sige, Øst for Byen.

Jeg haaber saaledes tydelig at have motiveret det bestemte Fortrin, jeg har givet den østlige Banelinie. Der refterer endnu, at jeg gjør Rede for min Opfattelse af Forholdene mellem de to Baneliniers Indflydelse paa Forholdene i selve Ribe By, hvilken Forstjæl jeg jo ubetinget har underordnet hine tekniske Hensyn samt Hensynet til Havnen. Enhver Kjøbstad uden Undtagelse undergives, naar den berøres af en Jernbane og faar en Station, en Omflytning af Bøvdier i sit Indre. De Udkanter, der drage Næring af Oplandsbefolkningens Færdsel, miste denne tildels, efterfom en Del af denne Befolkning, — i Stedet for at komme fjøvende ad Landeveien — betræder Byen tilføds fra Banegaarden af. Den Side, op til hvilken Banegaarden ligger, tenderer til at vinde i Grundværdi, den modsatte Side til at tabe tilsvarende, for saa vidt dette ikke opveies ved Forventningen om en større almindelig Trafik. Ribe Bys Beliggenhed er saadan, at den tættere bebyggede og befolkede Del ligger imod Vest og Syd, den mere aabne og mindre tæt befolkede (vel rigere) Del mod Nord og Øst. Derfor er det en Selvfølge, at Beboerne af hin folkeregere Del attraa Banegaarden paa Vestfiden, at Beboerne af denne mindre stærkt befolkede Del derimod ville have Banegaarden mod Østfiden, ligesom at de Førstes Nøst maa overdøve de Sidstes, alt efterfom flere Lalsmænd fremstaa ifølge Balg, foretagne under Paritkampen. I Virkeligheden er Sagen der den Samme som overalt i Verden, og er først Banegaardsplassen virkelig bestemt, og omordne Forholdene sig lidt efter lidt, saa er efter en Del Aar den indre Splid, som var tilføde, glemt, og Diet holdes kun fæstet paa det Hovedspørgsmaal, om Byen i sin Helhed gjør Fremgang ved Jernbanens Hjælp. Jeg har selv oplevet det mest flaaende Bevis herpaa med Nabobyen Lønder, hvor i 1863 en overvældende Majoritet ved Afstemning udtalte sig for en Banegaard paa een Side af Byen (Sønderport), og hvor jeg 5 à 6 Aar senere traf en lige saa overvældende Tilfredshed med, at den tvertimod hin Majoritetsstemning var bleven lagt paa den anden Side af Byen. (ved Østerport). En Særegenhed skal jeg dog ikke lade uomtalt her. Ribe By skulde efter Ytringer faldne under Diskussionen, være villig til at bringe væsentlige Offre i Penge eller af Pengeværdi for at faae Banegaarden paa Vestfiden i Stedet for paa Østfiden. I Fald der ved det første Alternativ blev tilført Byen en større Trafik i det Hele end ved det andet, kunde jeg forstaa Tilbudet. Og ligesaa kunde jeg forstaa Tilbudet, hvis det var den vestlige Majoritet, der vilde betale Offrene. Men at denne vestlige Bøvkdel af Ribe skulde ville majorisere den østlige mindre Bøvkdel til at deltage i Fælledsavgifterne, der ene og alene kunne have den Virkning, at fra Minoriteten netop det Kvantum Bøvdier bortfvinder, som tilflyder Majoriteten, det forekommer mig dog alt for utroligt.

I en Skrivelse af 7de Juli 1873 indberettede Kommissarius Oberst Dvesen, at Fyfitus for Ribe Amt, Statsraad Rjar havde annodet ham om, at der i Kommissionsbetænkningen angaaende Ribe Stations Beliggenhed maatte blive gjort opmærksom paa, at et nyt stort Sygehus var under Opførelse i den vestlige Udkant af Byen umiddelbart ved det Terrain, hvor en eventuel vestlig Banegaard skulde og alene kunde ligge. Der var til Sygehusets Bygning allerede anvendt c. 19,000 Rd. Da Placementet for Sygehuset var valgt saaledes, at den for de Syge nødvendige Stilhed og Ro netop var tilføde paa denne Udkant, hvor ingen Byggelyst vilde komme til at virke forstyrrende paa Stilheden, nærede Fyfitus alvorlig Frygt for, at dette betydelige Gode kunde blive grundig tilintetgjort ved al den Lokomotivfløiten, Klokkeringen, Bogrummel og øvrige Spektakel, som er uadskillig forbunden med en Banegaard.

I Skrivelse af 12te Juli 1873 udtalte Bandygningsdirektøren, hvis Erklæring var bleven forlangt af Indvrigsministeriet, at han med Hensyn til Spørgsmaalet om Banegaardens Beliggenhed i sin Almindelighed skulde indskrænke sig til at anføre, at saaledes som Terrainforholdene ere beskafne, synes det naturligt at Stationen lægges Øst for Byen, men at han særlig maatte fremhæve, at dens Anbringelse paa Vestfiden vilde have til Følge, at Jernbanen maatte føres over Ribe Aa udenfor Byens Havn. Havnen dannes nemlig af den øverste